

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 13T/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8224010062
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2024:8224010062.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov, samosudca JUDr. Jana GOMBÁROVÁ, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. marca 2024, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom
B. C., XXX XX C.,

sa uznáva za vinného, že

dňa 21.08.2023 v čase okolo 06.45 hod. v Bardejove na ulici Pod Šibeňou horou na ceste v blízkosti rodinných domov č. 21 a č. 20, maskovaný kapucňou a rúškom, fyzicky napadol poškodenú B. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., D. E. F. G. XX tak, že k nej pristúpil zozadu z pravej strany a chytil jej nákupnú tašku, ktorú mala poškodená v pravej ruke a snažil sa jej ju vytrhnúť, pričom ju najmenej 2 krát udrel kovovým pilníkom s drevenou rukoväťou po jej pravej ruke, následne jej vytrhol tašku z ruky a utekal s ňou približne 5 až 10 metrov, z tašky vybral dámsku peňaženku v hodnote 20,- eur tmavočervenej farby s obsahom finančnej hotovosti 82,40 eura, občiansky preukaz, kartu poistenca vystavenú na meno poškodenej, kde po vybratí peňaženky, tašku zahodil a z miesta činu ušiel, čím takto poškodenej B. D., spôsobil škodu odcudzením peňaženky s obsahom finančnej hotovosti spolu vo výške 102,40 eura a zároveň svojím konaním spôsobil poškodenej zranenia pomliaždenie a odreniny III. prsta pravej ruky s dobou liečenia do 7 dní,

teda

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – so zbraňou,

čím spáchal

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá:

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. d/, písm. l/, písm. k/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona trest prepadnutia veci a to: okrúhly kovový pilník s drevenou rukoväťou o celkovej dĺžke 38 cm, z toho drevená rukoväť o dĺžke 18 cm a kovová časť o dĺžke 20 cm.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodenú B. D., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom D. E. F. XX, C., s uplatneným nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 02.02.2024 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Svidník na tunajší súd obžalobu na obvineného A. B. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v skutkovej vete rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý obžalovaný A. B., ktorý po zákonom poučení a poučení v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1, 2, 5 a 8 Tr. poriadku uviedol, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prokurátora. Následne samosudca vypočul obžalovaného na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku, na ktoré obžalovaný uviedol odpoveď „áno“.

V zmysle § 257 ods. 6 Tr. poriadku súd zistil stanovisko prokurátora, pričom ten navrhol, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného.

Následne súd postupujúc podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného A. B. prijíma, nakoľko na podklade dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní nemal pochybnosti o vine obžalovaného, ktorý sa od začiatku trestného stíhania ku skutku priznával. Zároveň súd vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, teda čo do výroku o vine a na hlavnom pojednávaní sa vykoná iba dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o druhu a výmere trestu a k výroku o náhrade škody.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, prečítaním zápisnice o výpovedi svedkyne poškodenej B. D., svedkyne B. I. a svedka D. J., prečítaním znaleckého posudku znalkyne B. K. L. z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria č. 315/2023 a odborného vyjadrenia k výške škody. Prečítané boli aj listinné dôkazy a to: zápisnica o obhliadke miesta činu s pripojenou fotodokumentáciou, odpis registra trestov, výpis z evidencie priestupkov, aktuálna lustrácia v Centrálnom registri správnych deliktov a priestupkov, charakteristiky na obvineného, kópia listu obvineného pre poškodenú a zápisnica o vydaní veci spísaná s obhajcom dňa 18.03.2024. Predložené boli vecné dôkazy a to okrúhly kovový pilník a dámska peňaženka vydaná obhajcom obvineného.

Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že v čase skutku bol už 2 mesiace na ulici, spolu s priateľkou nemali žiadne peniaze ani na jedlo a ani na lieky, pričom priateľka bola tehotná a z uvedeného dôvodu sa dopustil konania, pre ktoré je teraz stíhaný, pričom išlo z jeho strany o skratové konanie. Vysvetlil, že kovový pilník mal so sebou z toho dôvodu, že pôvodne chcel vykradnúť potraviny. Dodal, že doposiaľ nevie pochopiť toto svoje konanie, mal veľa iných možností, ako si zabezpečiť peniaze, mohol sa zamestnať alebo si peniaze požičať od mamy a nie napadnúť nevinnú osobu. K peňaženke, ktorú na hlavnom pojednávaní vydal jeho obhajca obvinený uviedol, že už dávnejšie sa rozprával s matkou a hovoril jej, že by bolo dobré nájsť peňaženku, ktorú zobral poškodenej. Obžalovaný mame povedal, kde približne by sa táto peňaženka mohla nachádzať a na základe toho ju ona našla, pričom mama do tejto peňaženky vložila aj sumu 2,40 eur v minciach, ktoré obvinený pôvodne z tejto peňaženky zobral. K svojim plánom do budúcnosti uviedol, že s priateľkou momentálne nie je v kontakte, táto je v 8. mesiaci tehotenstva a býva u svojich rodičov. V budúcnosti sa chce riadne starať o dieťa, nájsť si prácu a viesť riadny život. Jeho mama je ochotná ho prvé mesiace po odpykaní trestu podporovať a prispievať finančne na zabezpečenie ubytovania. Doplnil, že rovnako má nejaké peniaze našetrené a odkladá si tiež peniaze, ktoré zarobí počas výkonu väzby, kde pracuje v kuchyni. Na slobode by mu prácu vedel sprostredkovať bratranec, ktorý pracuje v ČR a prípadne aj jeho nevlastný otec, ktorý pracuje v Nemecku na stavbe. Na otázku prokurátora obžalovaný uviedol, že predtým ako skončil na

ulici, býval spolu s mamou a s ujom v rodinnom dome. V tom čase narobil veľa hlúpostí, požíval alkohol a preto mu jeho ujo zrušil trvalý pobyt v tomto rodinnom dome a on skončil na ulici. Obžalovaný na otázku súdu dodal, že možno ešte prvý týždeň potom, ako ho vyhodili z domu, užíval alkohol a omamné a psychotropné látky, ale keď s priateľkou zistili, že je tehotná, tak sa osamostatnili, prestali sa stretávať s kamarátmi a v tom čase už neužíval alkohol ani žiadne iné návykové látky.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná aj zápisnica o výpovedi poškodenej B. D., najmä tá jej časť, kde opisovala odcudzenú peňaženku a jej obsah. Svedkyňa pritom vypovedala, že v peňaženke, ktorú jej obžalovaný zobral mala skryté peniaze vo výške 80,- eur pre vnúťatá na jarmok. Peniaze mala zasunuté v priehradkách na karty, okrem toho tam mala drobné mince v hodnote 2,40 eura a doklady. Peňaženka bola červená a kúpila jej ju dcéra ako darček na Vianoce asi za 25,- eur. Poškodená ďalej vypovedala, že stále, keď ide po ulici kde sa stal skutok, tak si na to spomenie a prežíva stresy. Stále sa obzerá, či za ňou niekto nejde a má strach.

Na návrh obhajcu boli na hlavnom pojednávaní prečítané aj časti výpovedí svedkov B. I. a D. J., kde sa vyjadrujú k osobe obžalovaného. B. I. vypovedala, že keď sa dozvedela, kto spáchal skutok, tak bola z toho veľmi prekvapená. Uviedla, že obžalovaného pozná, pretože tiež chodil k nim do potravín s priateľkou a správal sa vždy slušne, nechodil ani do krčmy, ktorá je hneď vedľa potravín. Svedkyňa pozná aj jeho rodinu. Svedok D. J. k osobe obžalovaného uviedol, že ho pozná už od malička z ulice. Na svedka pôsobil obžalovaný slušne, vždy mu pozdravil.

Zo záverov znaleckého posudku č. 315/2023, vypracovaného B. K. L., znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania skutku a ani toho času netrpí duševnou chorobou alebo poruchou v zmysle psychózy. Znalkyňa u obžalovaného v čase spáchania skutku zistila nevyrovnaný vývin osobnosti s poruchami správania s dissociálnymi rysmi smerom k abnormne štruktúrovanej poruche osobnosti. Vývin osobnosti u obžalovaného nie je ešte ukončený. U obžalovaného sa nejedná o žiadnu duševnú chorobu v pravom slova zmysle, až ďalší priebeh ukáže, za spoluúčasti pozitívnych či negatívnych stimulov jeho okolia, ktoré budú proces formovania jeho ešte nezrelej osobnosti priaznivo či nepriaznivo ovplyvňovať, či sa vyvinie abnormná osobnosť, čiže trvalá negatívna povahová odchýlka s nerešpektovaním sociálnych noriem. Obžalovaný v čase spáchania skutku bol schopný rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania a bol schopný svoje konanie ovládať. Pobyt obžalovaného na slobode z hľadiska psychiatrického nie je pre spoločnosť nebezpečný. Ochranné psychiatrické liečenie nie je potrebné. Vzhľadom na zistenú závislosť od alkoholu a od kanabinoïdov je z medicínskeho hľadiska indikované ochranné protitoxikomanické a protialkoholické liečenie, obe ambulantnou formou. K motivácii činu znalkyňa uviedla, že išlo o konanie zo zistenej motivácie. Podľa záverov znaleckého posudku, prognóza ďalšieho vývoja osobnosti obžalovaného vo vzťahu k protispoločenskému konaniu závisí od jeho schopnosti stotožniť sa so sociálnymi a právnymi normami tejto spoločnosti ako aj od abstinencie od psychoaktívnych látok.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu vykonanej dňa 21.08.2023 na ceste medzi rodinnými domami č. 21 a č. 20 na ulici Pod Šibeňou horou v Bardejove a vyhotovenej fotodokumentácie súd zistil, že pri následne urobenej širšej obhliadke miesta činu po stope páchatela bola asi 60 m od železničného priecestia na koľajniciach psom označená stopa. Išlo o okrúhly kovový pilník s drevenou rúčkou o celkovej dĺžke 38 cm, z toho drevená rúčka o dĺžke 18 cm, ktorý bol zaistený ako vecná stopa. Zo zápisnice o vydaní veci spisovanej dňa 18.03.2024 o 09.19 hod. na Okresnom súde Bardejov, pracovisko Svidník je zrejmé, že obhajca obžalovaného po príslušných zákonných poučeníach na výzvu samosudcu dobrovoľne vydal pre účely vedenia trestného konania dámsku peňaženku tmavočervenej farby s logom CARMELLO, ktorej obsahom boli osobné doklady poškodenej a to občiansky preukaz a preukaz zdravotného poistenia VŠZP na meno poškodenej. Okrem toho sa v peňaženke nachádzala finančná hotovosť a to 4 ks bankoviek v hodnote 20,- eur, vernostná karta I. B., rúško, rukou písané poznámky, mince v hodnote 1,- eur – 1 ks, mince v hodnote 0,50 eur – 2 ks, mince v hodnote 0,20 eur – 1 ks, mince v hodnote 0,10 eur – 2 ks, 1 ks kľúča. Tieto veci boli na hlavnom pojednávaní predložené stranám ako vecný dôkaz.

Zo správy vypracovanej Ústavom na výkon väzby v Prešove zo dňa 09.10.2023 je zrejmé, že obžalovaný sa nachádza vo výkone väzby od 24.08.2023. Počas výkonu väzby v ústave si plní povinnosti vyplývajúce z ústavného poriadku, režim dňa dodržiava. Disciplinárne odmenený ani potrestaný doposiaľ nebol. K príslušníkom a zamestnancom zboru sa správa na požadovanej úrovni. Medzi ním a obvinenými sa doposiaľ nevyskytli žiadne nezhody. Dňa 06.09.2023 bol zaradený do oddielu so zmierneným

režimom. Voľný čas trávi hraním spoločenských hier a sledovaním televízneho vysielania. Kontakt s rodinou udržiava formou korešpondencie, telefonovania a návštev. Obžalovaný sa k tejto správe vyjadril tak, že posledný mesiac vo väzbe pracuje v kuchyni.

Zo správy o povesti vypracovanej mestom Bardejov vyplýva, že obžalovaný je slobodný a od 07.07.2023 prihlásený na trvalý pobyt v meste Bardejov, bez konkrétnej ulice.

Podľa odpisu registra trestov bol obžalovaný doposiaľ raz odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 06.08.2021, sp.zn. 2T/44/2021 za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so skúšobnou dobou jeden rok, pričom obžalovaný sa dňa 01.12.2022 osvedčil a v súčasnosti sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Išlo pritom o skutok, pre ktorý bolo pôvodne rozhodnutím Okresnej prokuratúry Bardejov zo dňa 17.06.2020 podmienenčne zastavené trestné stíhanie. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že obžalovaný bol v období od 13.07.2020 doposiaľ postihnutý za štyri priestupky, z toho v dvoch prípadoch sa dopustil priestupku proti majetku (dňa 12.02.2021 sa dopustil drobnej krádeže v obchode a dňa 05.05.2023 rozbil sklenenú výplň na vstupných dverách rodinného domu, ktorého majiteľom je jeho strýko).

Pri určovaní druhu a výmery trestu sa súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinením, poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, osobou páchatel'a, jeho pomermi a možnosťou jeho nápravy.

Súd uznal obžalovaného za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona, pri ktorom zákon stanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody na 7-12 rokov.

Pri rozhodovaní o tom, aký trest bude pre obžalovaného primeraný prihliadol súd ako na okolnosti svedčiace v prospech obžalovaného predovšetkým na samotný kritický postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, keď obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu od začiatku trestného stíhania priznával, na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a v záverečnej reči tento svoj skutok aj úprimne oľutoval. Uvedené zodpovedá poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona. Tento postoj obžalovaného je rozhodujúci aj pri posudzovaní možnosti jeho nápravy. To, že si obžalovaný uvedomil protiprávnosť svojho konania a prejavil tiež rozhodnú vôľu viesť v budúcnosti riadny život tak, že sa zamestná a bude sa starať o svoje dieťa a pomáhať svojej matke, podstatne zvyšuje pozitívnu prognózu jeho ďalšieho správania sa. Aj znalkyňa v záveroch znaleckého posudku poukázala na to, že prognóza ďalšieho vývoja osobnosti obžalovaného vo vzťahu k protispoločenskému konaniu závisí od jeho schopnosti stotožniť sa so sociálnymi a právnymi normami tejto spoločnosti ako aj od abstinencie od psychoaktívnych látok. Už z vyjadrení obžalovaného na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že si počas pobytu vo väzbe dostatočne uvedomil nesprávnosť svojho konania a je výlučne na ňom, aby svoje rozhodnutie viesť riadny život po vykonaní trestu, vo svojom živote aj priamo uplatnil.

Súd priznal obžalovanému aj ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. d/ Tr. zákona, teda že spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých, pretože v čase skutku mal obžalovaný 20 rokov, čo síce samo o sebe ešte automaticky neodôvodňuje aplikáciu tejto poľahčujúcej okolnosti. Dôvodnosť jej použitia, podľa názoru súdu, však vyplýva aj z ďalších skutočností, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, predovšetkým z hodnotenia osoby obžalovaného znalkyňou, ktorá vyšetrila jeho duševný stav. Podľa jej záverov, vývin osobnosti u obžalovaného nie je ešte ukončený a až ďalší priebeh ukáže, za spoluúčasti pozitívnych či negatívnych stimulov jeho okolia, ktoré budú proces formovania jeho ešte nezrelej osobnosti priaznivo či nepriaznivo ovplyvňovať, či sa vyvinie abnormná osobnosť, čiže trvalá negatívna povahová odchýlka s nerešpektovaním sociálnych noriem. Možno preto uzavrieť, že aj vek obžalovaného mal vplyv na spáchanie skutku. Obžalovaný aj v dôsledku svojej nezrelosti a neukončeného vývinu jeho osobnosti, sa rozhodol riešiť ťažkú životnú situáciu, v ktorej sa aktuálne nachádzal, práve takýmto protiprávnym spôsobom.

Napokon súd obžalovanému priznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k/ Tr. zákona, teda, že sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu. Odstránenie škodlivých následkov trestného činu pritom predpokladá, že páchatel' svojim aktívnym zásahom prispel k ich aspoň čiastočnému odstráneniu, môže tak urobiť aj iná osoba, ale na

popud páchatel'a. Náhrada škody vyžaduje, aby bola škoda uhradená v celosti a páchatel' tak urobil dobrovoľne. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že práve na podnet obžalovaného, ktorý je vo výkone väzby, našla jeho matka peňaženku, ktorú obžalovaný zobral poškodenej. Túto peňaženku predložil a vydal súdu obhajca obžalovaného. Zo zápisnice o vydaní veci vyplýva, že obsahom peňaženky je aj hotovosť v celkovej hodnote 82,40 eura, teda ide o sumu, ktorú vo výpovedi uvádzala aj samotná poškodenej. Súd pritom rozhodol o vrátení predmetnej peňaženky s celým jej obsahom poškodenej. Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná aj kópia listu, ktorý obžalovaný zaslal poškodenej a v ktorom sa jej ospravedľuje. Uvedeným konaním sa obžalovaný jednoznačne pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu tak z hľadiska náhrady majetkovej škody, ale aj z hľadiska morálneho, v podobe ospravedlnenia poškodenej.

Aj keď obhajca v záverečnej reči navrhoval priznať obžalovanému aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. h/ Tr. zákona, teda, že trestný čin spáchal pod vplyvom tiesnivých osobných alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil, súd sa s týmto jeho návrhom nestotožnil. Je pravdou, že obžalovaný sa v čase skutku nachádzal v ťažkej životnej situácii, keď sa spolu so svojou tehotnou priateľkou ocitol bez jedla, bez peňazí a stáleho bývania, avšak tieto tiesnivé pomery si obžalovaný spôsobil sám svojim pričinením. Zo znaleckého posudku, z jednotlivých lekárskeho správ v ňom citovaných, je zrejmé, že aj napriek zložitým pomeroch v rodine mu matka poskytovala potrebnú podporu a starostlivosť aj v súvislosti s jeho psychickými problémami. Sám obžalovaný vypovedal, že na ulici sa ocitol iba v dôsledku toho, že nikde nepracoval a v nadmernej miere požíval alkohol, kvôli čomu mu jeho strýko zrušil trvalý pobyt v dome, kde obžalovaný býval spolu aj so svojou matkou.

U obžalovaného neboli zistené žiadne priťažujúce okolnosti.

Na druhej strane je však nutné zdôrazniť, že vyššie uvedené okolnosti nijako nezľahčujú ani neospravedľujú konanie obžalovaného, ktoré bolo posúdené ako zločin lúpeže spáchaný závažnejším spôsobom konania, a to so zbraňou. Teda boli naplnené znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty tohto trestného činu. V neprospech páchatel'a svedčí, že sa skutku dopustil použitím násilia a so zbraňou, pričom následky jeho konania sa prejavili v podobe zranenia poškodenej (pomliaždenie a odreniny III. prsta pravej ruky) s dobou liečenia do 7 dní a rovnako mali vplyv aj na psychiku poškodenej, ktorá vypovedala, že stále, keď ide po ulici, kde sa stal skutok, tak si na predmetnú udalosť spomenie a prežíva stresy. Stále sa obzerá, či za ňou niekto nejde a má strach. Tiež je potrebné súhlasiť s prokurátorom, že obžalovaný vo veku 20 rokov a 5 mesiacov, pokiaľ nebol vzatý do väzby, už nebol absolútne bezúhonnou osobou, pretože bol odsúdený za prečin výtržníctva, pričom toto odsúdenie je už zahladené a postihnutý bol za celkovo štyri spáchané priestupky.

Po zvážení vyššie uvedených skutočností svedčiacich tak v prospech, ako aj v neprospech obžalovaného, dospel súd k presvedčeniu, že pre nápravu páchatel'a i pre ochranu spoločnosti postačí uloženie trestu v kratšej výmere, než je zákonom stanovená trestná sadzba. Vychádzal pritom z princípu primeranosti trestu k spáchanému trestnému činu a z princípu (sudcovskej) individualizácie trestu, ktorý je vnímaný ako prostriedok pre dosiahnutie primeranosti trestu. Trestnú represiu je pritom nutné uplatňovať len v nevyhnutnej miere, pretože neprimerane prísne tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i na spoločnosť.

Sám prokurátor v záverečnej reči poukázal na skutočnosť, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal a vyslovil názor, že sú splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu za použitia analógie s ustanovením § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona a navrhol obžalovanému uložiť trest na spodnej hranici trestnej sadzby po jej znížení o jednu tretinu. Obhajca v záverečnej reči poukázal na špecifika prejednávanej veci spočívajúce v konštruktívnom postoji obžalovaného počas celého trestného konania, v jeho sebareflexii i v poľahčujúcich okolnostiach, čo v súhrne, podľa jeho názoru, odôvodňuje mimoriadne zníženie trestu o viac ako jednu tretinu, postupom podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona v medziach zákonných limitov pre ukládanie trestu podľa § 39 ods. 3 písm. d/ Tr. zákona.

V súvislosti s týmito návrhmi súd uvádza, že aj pri aplikácii ustanovenia § 39 ods. 4 Tr. zákona, umožňujúcom znížiť trestnú sadzbu odňatia slobody pod dolnú hranicu maximálne o jednu tretinu, treba mať súčasne na pamäti, že tento postup neplatí absolútne, nakoľko ak sú vo veci splnené aj iné dôvody (kumulatívne) pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 alebo ods. 2 Tr. zákona (súbeh dôvodov),

potom súd môže znížiť dolnú hranicu výraznejšie, a to aj podľa kritérií precizovaných v § 39 ods. 3 Tr. zákona. (rozsudok NS SR zo dňa 31.07.2019, sp.zn. 6Tdo/31/2019)

Postup súdu pri aplikovaní mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona je rovnako fakultatívny a aplikuje sa vo výnimočných prípadoch, keď to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu a pomery páchatela. Za okolnosti prípadu sa považujú poľahčujúce okolnosti, ak ich význam alebo rozsah prekračuje bežné hranice statusu poľahčujúcich okolností. Pomery páchatela sa týkajú osobnostného hodnotenia páchatela.

Vzhľadom na vyššie popísané skutočnosti má súd za to, že v tomto konkrétnom prípade je dôvodné aplikovať postup mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona, najmä s poukazom na význam a početnosť poľahčujúcich okolností. Obžalovaný spáchal skutok vo veku blízkom veku mladistvého, od začiatku trestného stíhania sa ku skutku priznával, svoje konanie úprimne oľutoval a z jeho vyjadrení vyplýva kritický postoj obžalovaného k svojmu protiprávnemu konaniu. Obžalovaný sa listom ospravedlnil poškodenej a pričínil sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu aj tým, že na jeho podnet bola nájdená a do trestného konania vydaná peňaženka poškodenej aj s celou sumou peňažnej hotovosti, ktorú poškodenej v peňaženke mala. Súd prihliadol aj na tiesnivé životné pomery obžalovaného a jeho tehotnej priateľky v čase skutku, aj keď si ich obžalovaný zapríčinil sám. Na obžalovaného doposiaľ nebolo pôsobené priamym výkonom trestu odňatia slobody, preto aj vzhľadom na jeho mladý vek, považuje súd uložený trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov nepodmienečne za dostatočný pre dosiahnutie účelu trestu, teda pre nápravu páchatela i pre ochranu spoločnosti.

Obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, preto ho súd na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona.

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní rozhodol súd aj o treste prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Z výpovede obžalovaného, v spojení so zápisnicou o obhliadke miesta činu, mal súd preukázané, že okružly kovový pilník s drevenou rukoväťou o celkovej dĺžke 38 cm, z toho drevená rukoväť o dĺžke 18 cm a kovová časť o dĺžke 20 cm, ktorý bol zaistený ako vecná stopa, patril obžalovanému a bol použitý na spáchanie trestného činu.

Aj keď sa znalkyňa B. L. v znaleckom posudku vyjadrila, že vzhľadom na zistenú závislosť od alkoholu a od kanabinoïdov je u obžalovaného z medicínskeho hľadiska indikované ochranné protitoxikomanické a protialkoholické liečenie, obe ambulantnou formou, súd nemal preukázané splnenie podmienok pre uloženie ochranného liečenia a jeho uloženie nebolo navrhované ani zo strany obžaloby. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, žeby obžalovaný spáchal skutok pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním (dychová skúška na prítomnosť alkoholu u obžalovaného bola negatívna) a neboli preukázané ani iné dôvody pre uloženie ochranného liečenia v zmysle ustanovenia § 73 ods. 2 Tr. zákona.

V trestnom konaní si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody poškodenej B. D., a to vo výške 107,40 eura. Tento nárok bližšie špecifikovala vo výpovedi zo dňa 19.10.2023, kde uviedla, že v odcudzenej peňaženke mala finančnú hotovosť spolu vo výške 82,40 eur, z toho sumu 2,40 v drobných minciach, tiež v nej mala svoje doklady. Išlo o červenú peňaženku, ktorú jej kúpila dcéra asi za sumu 25,- eur. Zo zápisnice o vydaní veci spísanej na hlavnom pojednávaní s obhajcom obžalovaného vyplýva, že obhajca vydal do trestného konania peňaženku, ktorá patrí poškodenej a bola jej pri skutku odcudzená. Vydaná peňaženka obsahovala občiansky preukaz a preukaz zdravotného poistenia vystavené na meno poškodenej, taktiež sa v nej nachádzala finančná hotovosť v celkovej sume 82,40 eur, z toho 80,- eur v bankovkách a suma 2,40 v drobných minciach. Súd na hlavnom pojednávaní súčasne rozhodol o vrátení tejto peňaženky s celým jej obsahom poškodenej. Vzhľadom na tieto výsledky dokazovania súd obžalovanému neuložil povinnosť nahradiť poškodenej škodu uplatnenú v trestnom konaní a túto odkázal s jej uplatneným nárokom na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Bardejov.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Za obžalovaného môže podať odvolanie aj jeho zákonný zástupca a obhajca a u mladistvého tiež orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.